

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2011/99/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 13 decembrie 2011

privind ordinul european de protecție

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și în special articolul 82 alineatul (1) literele (a) și (d),

având în vedere inițiativa Regatului Belgiei, a Republicii Bulgaria, a Republicii Estonia, a Regatului Spaniei, a Republicii Franceze, a Republicii Italiene, a Republicii Ungare, a Republicii Polone, a Republicii Portugheze, a României, a Republicii Finlanda și a Regatului Suediei,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană și-a stabilit obiectivul de a menține și de a dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție.
- (2) În conformitate cu articolul 82 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), cooperarea judiciară în materie penală în Uniune se întemeiază pe principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a deciziilor judiciare.
- (3) În conformitate cu Programul de la Stockholm – O Europă deschisă și sigură în serviciul cetățenilor și pentru protecția acestora ⁽²⁾, recunoașterea reciprocă ar

trebui să se extindă la toate tipurile de hotărâri și decizii de natură judiciară, care ar putea fi, în funcție de sistemul juridic, penale sau administrative. Acest program solicită de asemenea Comisiei și statelor membre să analizeze modalitățile de îmbunătățire a legislației și a măsurilor practice de sprijin pentru protecția victimelor. De asemenea, programul evidențiază faptul că victimelor criminalității li se poate oferi o protecție specială, care ar trebui să fie aplicată la nivelul Uniunii. Prezentă directivă face parte dintr-o serie de măsuri coerente și cuprinzătoare privind drepturile victimelor.

- (4) Rezoluția Parlamentului European din 26 noiembrie 2009 referitoare la eliminarea violenței împotriva femeilor invită statele membre să-și îmbunătățească legislația și politicile naționale pentru a combate toate formele de violență împotriva femeilor și să acționeze în vederea combaterii cauzelor violenței împotriva femeilor, nu în ultimul rând prin utilizarea de măsuri preventive și invită Uniunea să garanteze dreptul la asistență și sprijin pentru toate victimele violenței. Rezoluția Parlamentului European din 10 februarie 2010 referitoare la egalitatea dintre femei și bărbați în Uniunea Europeană – 2009 aprobă propunerea de introducere a ordinului european de protecție pentru victime.

- (5) În rezoluția sa din 10 iunie 2011 privind o foaie de parcurs pentru consolidarea drepturilor și a protecției victimelor, în special în cadrul procedurilor penale, Consiliul a afirmat că ar trebui luate măsuri la nivelul Uniunii pentru a consolida drepturile și protecția victimelor infracționalității și a invitat Comisia să prezinte propuneri corespunzătoare în acest sens. În acest cadru, ar trebui creat un mecanism pentru garantarea recunoașterii reciproce între statele membre a deciziilor privind măsurile de protecție a victimelor infracționalității. Potrivit rezoluției respective, prezenta directivă, care vizează recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție luate în materie penală, ar trebui completată de un mecanism corespunzător privind măsurile luate în materie civilă.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Poziția în primă lectură a Consiliului din 24 noiembrie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 13 decembrie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO C 115, 4.5.2010, p. 1.

(6) Într-un spațiu comun de justiție fără frontiere interne, este necesar să se asigure faptul că protecția acordată unei persoane fizice într-un stat membru este

- menținută și continuată în orice alt stat membru în care se mută sau în care s-a mutat persoana respectivă. Ar trebui, de asemenea, garantat faptul că exercitarea legitimă de către cetățenii Uniunii a dreptului de liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și cu articolul 21 din TFUE, nu duce la reducerea protecției acestora.
- (7) Pentru a realiza aceste obiective, prezenta directivă ar trebui să stabilească norme prin care protecția generată de anumite măsuri de protecție adoptate în conformitate cu legislația unui stat membru („stat membru emitent”) poate fi extinsă la alt stat membru în care persoana protejată hotărăște să își stabilească reședința sau să locuiască („stat membru de executare”).
- (8) Prezenta directivă ia în considerare diferențele tradiții juridice ale statelor membre, precum și faptul că o protecție eficace poate fi asigurată prin intermediul ordinelor de protecție emise de o altă autoritate decât o instanță penală. Prezenta directivă nu creează obligații de modificare a sistemelor naționale pentru adoptarea măsurilor de protecție și nici obligații de introducere sau de modificare a sistemului de drept penal pentru executarea ordinului european de protecție.
- (9) Prezenta directivă se aplică măsurilor de protecție care sunt destinate în mod particular să protejeze o persoană împotriva unei fapte penale a unei alte persoane care poate, în orice fel, să îi pună în pericol viața sau integritatea fizică, psihologică și sexuală, de exemplu prin prevenirea oricărei forme de hărțuire, precum și demnitatea sau libertatea personală a acesteia, de exemplu prin prevenirea răpirilor, a urmăririi în scop de hărțuire și a altor forme de constrângere indirectă și care sunt destinate să prevină noi acte infracționale și să reducă consecințele actelor infracționale anterioare. Aceste drepturi personale ale persoanei protejate reprezintă valori fundamentale recunoscute și susținute în toate statele membre. Cu toate acestea, un stat membru nu este obligat să emită un ordin european de protecție pe baza unei măsuri penale care nu servește în mod particular la protejarea unei persoane, ci vizează în principal alte scopuri, de exemplu reabilitarea socială a autorului faptei. Este important să se sublinieze faptul că prezenta directivă se aplică măsurilor de protecție care vizează protejarea tuturor victimelor, nu numai a victimelor violenței bazate pe criterii de gen, ținând seama de specificul fiecărui tip de infracțiune în cauză.
- (10) Prezenta directivă se aplică măsurilor de protecție adoptate în materie penală și, în consecință, nu acoperă măsurile de protecție adoptate în materie civilă. Pentru ca o măsură de protecție să poată fi executată în conformitate cu prezenta directivă, nu este necesar ca o infracțiune să fi fost stabilită printr-o hotărâre definitivă.
- Nu este relevantă nici natura autorității care adoptă o măsură de protecție, fie ea penală, administrativă sau civilă. Prezenta directivă nu obligă statele membre să își modifice dreptul intern pentru a putea adopta măsuri de protecție în contextul procedurilor penale.
- (11) Prezenta directivă urmărește aplicarea unor măsuri de protecție adoptate în favoarea victimelor sau a posibilelor victime ale infracțiunilor. Prin urmare, prezenta directivă nu ar trebui să se aplice măsurilor adoptate în vederea protecției martorilor.
- (12) În cazul în care, pentru protecția unei rude a persoanei care face în principal obiectul protecției, este adoptată o măsură de protecție în sensul prezentei directive, se poate solicita și emite un ordin european de protecție cu privire la această rudă, cu respectarea condițiilor prevăzute de prezenta directivă.
- (13) Toate cererile prin care se solicită emiterea unui ordin european de protecție ar trebui soluționate cu rapiditatea corespunzătoare, ținând seama de circumstanțele specifice ale cazului, inclusiv urgența situației, de data prevăzută pentru sosirea persoanei protejate pe teritoriul statului de executare și, în cazul în care este posibil, de gradul de risc la care este supusă persoana protejată.
- (14) În cazul în care persoanei protejate sau persoanei care reprezintă un pericol ar trebui să i se furnizeze informații în conformitate cu prezenta directivă, aceste informații ar trebui să fie furnizate, dacă este cazul, și tutorei sau reprezentantului persoanei în cauză. De asemenea, ar trebui acordată atenția cuvenită necesității ca persoana protejată, persoana care reprezintă un pericol sau tutorele ori reprezentantul în cadrul procedurilor să primească informații, în conformitate cu prezenta directivă, într-o limbă pe care persoana respectivă o înțelege.
- (15) În cadrul procedurilor de emitere și recunoaștere a ordinelor europene de protecție, autoritățile competente ar trebui să aibă în vedere, în mod corespunzător, nevoile victimelor, inclusiv, în special, pe acelea ale persoanelor vulnerabile, cum ar fi minori sau persoane cu handicap.
- (16) Pentru aplicarea prezentei directive, o măsură de protecție poate fi impusă ca urmare a unei hotărâri judecătorești, în sensul Deciziei-cadru 2008/947/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești și al deciziilor de probațiune în vederea supravegherii măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative⁽¹⁾ sau ca urmare a unei decizii privind măsuri de supraveghere judiciară, în sensul Deciziei-cadru 2009/829/JAI a Consiliului din 23 octombrie 2009 privind aplicarea,

(¹) JO L 337, 16.12.2008, p. 102.

între statele membre ale Uniunii Europene, a principiului recunoașterii reciproce în materia deciziilor privind măsurile de supraveghere judiciară ca alternativă la arestarea preventivă⁽¹⁾. În cazul în care o decizie a fost adoptată în statul emitent pe baza uneia dintre aceste decizii-cadru, procedura de recunoaștere ar trebui urmată în consecință în statul de executare. Cu toate acestea, nu ar trebui să fie exclusă posibilitatea transferării unui ordin european de protecție către un alt stat membru decât statul care execută deciziile bazate pe aceste decizii-cadru.

- (17) În conformitate cu articolul 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu articolul 47 paragraful al doilea din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, persoanei care reprezintă un pericol ar trebui să i se asigure, fie în decursul procedurii care conduce la adoptarea unei măsuri de protecție, fie înaintea emiterii unui ordin european de protecție, posibilitatea de a fi ascultată și de a contesta măsura de protecție.
- (18) Pentru a preveni săvârșirea unei infracțiuni împotriva victimei în statul de executare, statul respectiv ar trebui să dispună de mijloacele juridice pentru recunoașterea deciziei adoptate anterior în statul emitent în favoarea victimei, evitându-se totodată necesitatea ca victima să înceapă noi proceduri sau să furnizeze probe în statul de executare, ca și când statul emitent nu ar fi adoptat decizia respectivă. Recunoașterea ordinului european de protecție de către statul de executare implică, *inter alia*, faptul că autoritatea competentă a statului respectiv, sub rezerva limitărilor stabilite în prezenta directivă, acceptă existența și validitatea măsurii de protecție adoptate în statul emitent, recunoaște situația de fapt descrisă în ordinul european de protecție și este de acord că ar trebui acordată protecție și că acordarea acesteia ar trebui menținută în conformitate cu legislația sa națională.
- (19) Prezenta directivă cuprinde o listă exhaustivă de interdicții și restricții care, atunci când sunt impuse în statul emitent și incluse în ordinul european de protecție, ar trebui recunoscute și aplicate în statul de executare, sub rezerva limitărilor stabilite în prezenta directivă. La nivel național pot exista și alte tipuri de măsuri de protecție, cum ar fi obligația impusă persoanei care reprezintă un pericol de a rămâne într-un anumit loc, dacă aceasta este prevăzută în dreptul intern. Astfel de măsuri ar putea fi impuse în statul emitent în cadrul procedurii care conduce la adoptarea uneia dintre măsurile de protecție care, în conformitate cu prezenta directivă, ar putea constitui temeiul unui ordin european de protecție.
- (20) Întrucât în statele membre diferite autorități (civile, penale sau administrative) dețin competența de a adopta și de a aplica măsuri de protecție, este oportun să se acorde un grad ridicat de flexibilitate în cadrul

mecanismelor de cooperare dintre statele membre în temeiul prezentei directive. Prin urmare, nu este obligatoriu, în toate cazurile, ca autoritatea competentă a statului de executare să ia aceeași măsură de protecție ca cea adoptată în statul emitent, ci are un anumit grad de libertate de a lua orice măsură pe care o consideră adecvată și corespunzătoare în temeiul legislației naționale într-un caz similar, pentru a asigura protecția continuă a persoanei protejate, având în vedere măsura de protecție adoptată în statul emitent astfel cum este descrisă în ordinul european de protecție.

- (21) Printre interdicțiile sau restricțiile cărora li se aplică prezenta directivă se numără, printre altele, măsurile care vizează limitarea contactelor personale sau la distanță dintre persoana protejată și persoana care reprezintă un pericol, de exemplu, prin impunerea anumitor condiții pentru astfel de contacte sau prin impunerea unor restricții privind conținutul comunicării.
- (22) Autoritatea competentă a statului de executare ar trebui să informeze persoana care reprezintă un pericol, autoritatea competentă a statului emitent și persoana protejată cu privire la orice măsură adoptată în baza ordinului european de protecție. În notificarea trimisă persoanei care reprezintă un pericol, ar trebui să se acorde atenția cuvenită interesului persoanei protejate de a nu se i dezvălui adresa sau alte detalii de contact. Aceste detalii ar trebui excluse din notificare, cu condiția ca adresa sau alte date de contact să nu fie incluse în interdicția sau restricția impusă ca măsură de executare asupra persoanei care reprezintă un pericol.
- (23) Atunci când autoritatea competentă a statului emitent retrace ordinul european de protecție, autoritatea competentă a statului de executare ar trebui să pună capăt măsurilor adoptate în aplicarea ordinului european de protecție, înțelegându-se că autoritatea competentă a statului de executare poate adopta - în mod autonom și în conformitate cu dreptul său intern - orice măsură de protecție în temeiul dreptului său intern pentru protejarea persoanei vizate.
- (24) Având în vedere faptul că prezenta directivă vizează situațiile în care persoana protejată este cea care se mută în alt stat membru, emiteria sau executarea unui ordin european de protecție nu ar trebui să implice niciun transfer de competențe către statul de executare în ceea ce privește pedepsele principale, pedepsele cu suspendare, pedepsele alternative, pedepsele cu amânarea executării sau pedepsele secundare sau măsurile de siguranță impuse persoanei care reprezintă un pericol, dacă aceasta continuă să își aibă reședința în statul care a adoptat măsura de protecție.
- (25) După caz, ar trebui să fie posibilă utilizarea de mijloace electronice în vederea punerii în practică a măsurilor adoptate în aplicarea prezentei directive, în conformitate cu dreptul și procedurile interne.

⁽¹⁾ JO L 294, 11.11.2009, p. 20.

- (26) În contextul cooperării dintre autoritățile implicate în asigurarea protecției persoanei vizate, autoritatea competentă a statului de executare ar trebui să comunice autorității competente a statului emitent orice încălcare a măsurilor adoptate în statul de executare în vederea executării ordinului european de protecție. Această comunicare ar trebui să permită autorității competente a statului emitent să decidă prompt cu privire la un răspuns adecvat cu privire la măsura de protecție impusă în statul său cu privire la persoana care reprezintă un pericol. Un astfel de răspuns poate include, după caz, impunerea unei măsuri privative de libertate, ca substituent al unei măsuri neprivative de libertate adoptate inițial, de exemplu, ca o alternativă la detenția preventivă sau ca o consecință a suspendării condiționate a executării pedepsei. Se înțelege că o astfel de decizie, întrucât nu impune *ex novo* o sancțiune în legătură cu o nouă infracțiune, nu afectează posibilitatea ca statul de executare să impună, atunci când este cazul, sancțiuni în eventualitatea încălcării măsurilor adoptate în vederea executării ordinului european de protecție.
- (27) Având în vedere diferitele tradiții juridice ale statelor membre, atunci când nicio măsură de protecție nu ar fi disponibilă în statul de executare într-un caz similar situației de fapt descrise în ordinul european de protecție, autoritatea competentă a statului de executare ar trebui să raporteze autorității competente a statului emitent orice încălcare a măsurii de protecție descrise în ordinul european de protecție de care are cunoștință.
- (28) Pentru a asigura aplicarea fără dificultăți a prezentei directive în fiecare caz specific, autoritățile competente ale statului emitent și statului de executare ar trebui să își exercite competențele în conformitate cu dispozițiile prezentei directive, ținând seama de principiul *ne bis in idem*.
- (29) Persoanei protejate nu ar trebui să i se ceară să suporte costuri în legătură cu recunoașterea ordinului european de protecție, care sunt disproporționate față de cele aferente cazurilor naționale similare. La punerea în aplicare a prezentei directive, statele membre ar trebui să garanteze că, după recunoașterea ordinului european de protecție, persoana protejată nu este obligată să inițieze și alte proceduri naționale pentru a obține de la autoritatea competentă a statului de executare, ca o consecință directă a recunoașterii ordinului european de protecție, o decizie prin care să se adopte măsuri care, în conformitate cu dreptul intern, ar fi disponibile, într-un caz similar, pentru asigurarea protecției persoanei protejate.
- (30) Având în vedere principiul recunoașterii reciproce pe care se întemeiază prezenta directivă, statele membre ar trebui să promoveze în cea mai mare măsură posibilă contactul direct între autoritățile competente atunci când aplică prezenta directivă.
- (31) Fără a aduce atingere independenței judiciare și diferențelor organizatorice dintre sistemele judiciare din Uniune, statele membre ar trebui să analizeze eventualitatea de a le solicita celor răspunzători de formarea judecătorilor, procurorilor, forțelor de poliție și personalului judiciar implicat în procedurile care vizează emiterea sau recunoașterea unui ordin european de protecție să asigure o pregătire adecvată în raport cu obiectivele prezentei directive.
- (32) Pentru a facilita evaluarea modului de aplicare a prezentei directive, statele membre ar trebui să comunice Comisiei date relevante în legătură cu aplicarea procedurilor naționale privind ordinul european de protecție, cel puțin cu privire la numărul de ordine europene de protecție care au fost solicitate, emise și/sau recunoscute. În acest sens, ar fi utile și alte feluri de date, cum ar fi, de exemplu, tipul infracțiunilor în cauză.
- (33) Prezenta directivă ar trebui să contribuie la protecția persoanelor aflate în pericol, prin suplimentarea, fără a le aduce atingere, a instrumentelor deja existente în domeniu, precum Decizia-cadru 2008/947/JAI și Decizia-cadru 2009/829/JAI.
- (34) Atunci când o decizie referitoare la o măsură de protecție intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială⁽¹⁾, a Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești⁽²⁾ sau a Convenției de la Haga din 1996 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea, executarea și cooperarea cu privire la răspunderea părintească și măsurile privind protecția copiilor⁽³⁾, recunoașterea și aplicarea deciziei respective ar trebui să aibă loc în conformitate cu dispozițiile instrumentului juridic relevant.
- (35) Statele membre și Comisia ar trebui să includă informații referitoare la ordinul european de protecție, acolo unde este oportun, în campaniile educative și de sensibilizare a opiniei publice existente privind protejarea victimelor infracționalității.
- (36) Datele cu caracter personal prelucrate în cadrul punerii în aplicare a prezentei directive ar trebui să fie protejate în conformitate cu Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală⁽⁴⁾ și cu principiile stabilite în Convenția din 1981 a Consiliului Europei pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal.

⁽¹⁾ JO L 12, 16.1.2001, p. 1.

⁽²⁾ JO L 338, 23.12.2003, p. 1.

⁽³⁾ JO L 48, 21.2.2003, p. 3.

⁽⁴⁾ JO L 350, 30.12.2008, p. 60.

- (37) Prezenta directivă ar trebui să respecte drepturile fundamentale garantate de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene și de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în conformitate cu articolul 6 din TUE.
- (38) În punerea în aplicare a prezentei directive, statele membre sunt încurajate să țină seama de drepturile și principiile consacrate de Convenția din 1979 a Organizației Națiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor.
- (39) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume protecția persoanelor aflate în pericol, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, în consecință, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (40) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Regatul Unit a notificat intenția sa de a participa la adoptarea și aplicarea prezentei directive.
- (41) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din Protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.
- (42) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectiv

Prezenta directivă stabilește normele care permit unei autorități judiciare sau echivalente a unui stat membru, în care a fost

adoptată o măsură de protecție în vederea protejării unei persoane împotriva unei fapte penale săvârșite de o altă persoană care i-ar putea pune în pericol viața, integritatea fizică sau psihologică, demnitatea, libertatea personală sau integritatea sexuală, să emită un ordin european de protecție pentru a permite unei autorități competente a unui alt stat membru să continue asigurarea protecției persoanei pe teritoriul aceluși stat membru, în urma unei activități infracționale sau a unei activități pretins infracționale, în conformitate cu dreptul intern al statului emitent.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (1) „ordin european de protecție” înseamnă o decizie, adoptată de o autoritate judiciară sau echivalentă a unui stat membru în legătură cu o măsură de protecție, pe baza căreia o autoritate judiciară sau echivalentă a altui stat membru adoptă măsura sau măsurile corespunzătoare în temeiul propriei legislații naționale în vederea continuării asigurării protecției persoanei protejate.
- (2) „măsură de protecție” înseamnă o decizie în materie penală, adoptată în statul emitent în conformitate cu legislația națională și procedurile sale, prin care una sau mai multe dintre interdicțiile sau restricțiile menționate la articolul 5 sunt impuse unei persoane care reprezintă un pericol pentru a proteja o persoană protejată de o faptă penală care i-ar putea pune în pericol viața, integritatea fizică sau psihologică, demnitatea, libertatea personală sau integritatea sexuală.
- (3) „persoană protejată” înseamnă o persoană fizică beneficiară a protecției care decurge dintr-o măsură de protecție adoptată de statul emitent.
- (4) „persoană care reprezintă un pericol” înseamnă o persoană fizică căreia i-au fost impuse una sau mai multe dintre interdicțiile sau restricțiile menționate la articolul 5.
- (5) „stat emitent” înseamnă statul membru în care a fost adoptată o măsură de protecție, care stă la baza emiterii unui ordin european de protecție.
- (6) „stat de executare” înseamnă statul membru căruia i s-a transmis un ordin european de protecție, în vederea recunoașterii sale.
- (7) „stat de supraveghere” înseamnă statul membru căruia i-a fost transferată o hotărâre judecătorească, în sensul articolului 2 din Decizia-cadru 2008/947/JAI, sau o decizie privind măsuri de supraveghere judiciară, în sensul articolului 4 din Decizia-cadru 2009/829/JAI.

*Articolul 3***Desemnarea autorităților competente**

(1) Fiecare stat membru informează Comisia cu privire la autoritatea sau autoritățile judiciare sau echivalente care, în temeiul legislației sale naționale, sunt competente să emită un ordin european de protecție și să recunoască un astfel de ordin, în conformitate cu prezenta directivă, atunci când respectivul stat membru acționează în calitate de stat emitent sau de stat de executare.

(2) Comisia pune informațiile primite la dispoziția tuturor statelor membre. Statele membre informează Comisia cu privire la orice modificare ulterioară survenită în informațiile menționate la alineatul (1).

*Articolul 4***Recursul la o autoritate centrală**

(1) Fiecare stat membru poate desemna o autoritate centrală sau, în cazul în care sistemul său juridic prevede astfel, mai multe autorități centrale, pentru a sprijini autoritățile sale competente.

(2) Un stat membru poate, în cazul în care se dovedește necesar din motive de organizare a sistemului său judiciar intern, să încredințeze autorității sau autorităților sale centrale transmiterea și primirea administrative a oricărui ordin european de arestare, precum și a oricărei alte corespondențe oficiale în legătură cu acestea. În consecință, toate comunicările, consultările, schimburile de informații, cercetările și notificările între autoritățile competente pot fi realizate, după caz, cu sprijinul autorității sau autorităților centrale ale statului membru respectiv.

(3) Statul membru care dorește să utilizeze posibilitățile menționate în prezentul articol comunică Comisiei informațiile referitoare la autoritatea sau autoritățile centrale desemnate. Aceste indicații sunt obligatorii pentru toate autoritățile statului emitent.

*Articolul 5***Necesitatea existenței unei măsuri de protecție în temeiul dreptului intern**

Un ordin european de protecție poate fi emis numai atunci când în statul emitent a fost deja adoptată o măsură de protecție, care impune persoanei care reprezintă un pericol una sau mai multe dintre următoarele interdicții sau restricții:

(a) interdicția de a se deplasa în anumite localități, locuri sau zone definite în care își are reședința persoana protejată sau pe care le vizitează;

(b) o interdicție sau o reglementare a contactului, sub orice formă, cu persoana protejată, inclusiv la telefon, prin mijloace electronice sau prin poștă obișnuită, prin fax sau orice alte mijloace; sau

(c) o interdicție sau o reglementare a apropierii de persoana protejată la o distanță mai mică decât cea prevăzută.

*Articolul 6***Emiterea unui ordin european de protecție**

(1) Un ordin european de protecție poate fi emis atunci când persoana protejată decide să își stabilească reședința sau își are deja reședința într-un alt stat membru sau atunci când persoana protejată decide să locuiască sau locuiește deja într-un alt stat membru. Atunci când se decide emiterea unui ordin european de protecție, autoritatea competentă a statului emitent ține seama, între altele, de perioada sau perioadele în care persoana protejată intenționează să locuiască în statul de executare și de amploarea necesității de protecție.

(2) O autoritate judiciară sau echivalentă a statului emitent poate emite un ordin european de protecție numai la cererea persoanei protejate și după verificarea faptului că măsura de protecție îndeplinește cerințele stabilite la articolul 5.

(3) Persoana protejată poate formula o cerere de emitere a unui ordin european de protecție adresată fie autorității competente a statului emitent fie autorității competente a statului de executare. Dacă o astfel de cerere este transmisă statului de executare, autoritatea competentă a acestuia transferă această cerere cât mai curând posibil autorității competente a statului emitent.

(4) Înaintea emiterii unui ordin european de protecție, persoanei care reprezintă un pericol trebuie să i se ofere dreptul de a fi ascultată și dreptul de a contesta măsura de protecție, dacă persoana respectivă nu a beneficiat de aceste drepturi în cadrul procedurii care a precedat adoptarea măsurii de protecție.

(5) Atunci când o autoritate competentă adoptă o măsură de protecție care include una sau mai multe dintre interdicțiile sau restricțiile menționate la articolul 5, aceasta informează persoana protejată sub orice formă adecvată, în conformitate cu procedurile prevăzute de dreptul intern, cu privire la posibilitatea solicitării unui ordin european de protecție în cazul în care persoana respectivă decide să plece în alt stat membru, precum și cu privire la condițiile de bază pentru o astfel de solicitare. Autoritatea recomandă persoanei protejate să depună o cerere înainte de a părăsi teritoriul statului emitent.

(6) Dacă persoana protejată are un tutore sau un reprezentant, respectivul tutore sau reprezentant poate introduce cererea menționată la alineatele (2) și (3) în numele persoanei protejate.

(7) În cazul în care cererea de emitere a unui ordin european de protecție este respinsă, autoritatea competentă a statului emitent informează persoana protejată cu privire la orice cale de atac aplicabilă disponibile în temeiul dreptului său intern pentru o astfel de decizie.

Articolul 7

Forma și conținutul ordinului european de protecție

Ordinul european de protecție este emis în conformitate cu modelul prevăzut în anexa I la prezenta directivă. În special, acesta cuprinde următoarele informații:

- (a) identitatea și cetățenia persoanei protejate precum și identitatea și cetățenia tutorelui sau a reprezentantului dacă persoana protejată este minoră sau nu are capacitate juridică;
- (b) data de la care persoana protejată intenționează să își stabilească reședința sau să locuiască în statul de executare și perioada sau perioadele de ședere, dacă acestea sunt cunoscute;
- (c) denumirea, adresa, numărul de telefon și de fax și adresa de e-mail a autorității competente a statului emitent;
- (d) identificarea (de exemplu, printr-un număr și o dată) a actului juridic care conține măsura de protecție pe baza căreia este emis ordinul european de protecție;
- (e) un rezumat al faptelor și împrejurărilor care au dus la adoptarea măsurii de protecție în statul emitent;
- (f) interdicțiile sau restricțiile impuse, prin măsura de protecție care stă la baza ordinului european de protecție, persoanei care reprezintă un pericol, durata acestora și indicarea sancțiunii, dacă există, în cazul încălcării oricărei interdicții sau restricții;
- (g) utilizarea unui dispozitiv tehnic, dacă acesta există, care a fost pus la dispoziția persoanei protejate sau a persoanei care reprezintă un pericol, ca mijloc de executare a măsurii de protecție;
- (h) identitatea și cetățenia persoanei care reprezintă un pericol, precum și datele de contact ale acesteia;
- (i) în cazul în care aceste informații sunt cunoscute de autoritatea competentă a statului emitent fără a necesita cercetări suplimentare, dacă persoana protejată și/sau persoana care reprezintă un pericol au beneficiat de asistență juridică gratuită în statul emitent;
- (j) după caz, o descriere a altor împrejurări care ar putea influența evaluarea pericolului la care este supusă persoana protejată;

(k) o menționare explicită, după caz, a faptului că o hotărâre judecătorească, în sensul articolului 2 din Decizia-cadru 2008/947/JAI, sau o decizie privind măsuri de supraveghere judiciară, în sensul articolului 4 din Decizia-cadru 2009/829/JAI, a fost deja transferată statului de supraveghere, atunci când acesta este diferit de statul de executare a ordinului european de protecție, și identificarea autorității competente a statului respectiv în ceea ce privește executarea unei astfel de hotărâri sau decizii.

Articolul 8

Procedura de transmitere

(1) Atunci când autoritatea competentă a statului emitent transmite ordinul european de protecție autorității competente a statului de executare, transmiterea se face prin orice modalitate care asigură o înregistrare scrisă, pentru a permite autorității competente a statului de executare să stabilească autenticitatea acesteia. Toate comunicările oficiale se fac, de asemenea, în mod direct între respectivele autorități competente.

(2) În cazul în care autoritatea competentă a statului de executare sau a statului emitent nu îi este cunoscută autorității competente a celuilalt stat, această din urmă autoritate întreprinde toate cercetările necesare, inclusiv prin intermediul punctelor de contact din Rețeaua judiciară europeană menționată în Decizia 2008/976/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind Rețeaua judiciară europeană⁽¹⁾, membrului național Eurojust sau sistemului național de coordonare Eurojust din statul său, pentru a obține informațiile necesare.

(3) Atunci când o autoritate a statului de executare care primește un ordin european de protecție nu are competența de a îl recunoaște, autoritatea respectivă transmite, *ex officio*, ordinul european de protecție autorității competente și informează fără întârziere autoritatea competentă a statului emitent în consecință, prin orice modalitate care asigură o înregistrare scrisă.

Articolul 9

Măsuri în statul de executare

(1) La primirea unui ordin european de protecție transmis în conformitate cu articolul 8, autoritatea competentă a statului de executare recunoaște ordinul fără întârziere nejustificată și ia o decizie de adoptare a oricăror măsuri care ar fi disponibile în temeiul dreptului său intern în cazuri similare, pentru a asigura protecția persoanei protejate, cu excepția cazului în care decide să invoce unul din temeiurile de nerecunoaștere prevăzute la articolul 10. Statul de executare poate aplica, în conformitate cu dreptul său intern, măsuri penale, administrative sau civile.

⁽¹⁾ JO L 348, 24.12.2008, p. 130.

(2) Măsura adoptată de către autoritatea competentă a statului de executare în conformitate cu alineatul (1), precum și orice altă măsură adoptată în temeiul unei decizii ulterioare în conformitate cu articolul 11, corespunde, cât mai mult posibil, măsurii de protecție adoptate în statul emitent.

(3) Autoritatea competentă a statului de executare informează persoana care reprezintă un pericol, autoritatea competentă a statului emitent și persoana protejată cu privire la orice măsură adoptată în conformitate cu alineatul (1), precum și cu privire la eventualele consecințe juridice ale încălcării unei astfel de măsuri prevăzute în dreptul intern și în conformitate cu articolul 11 alineatul (2). Adresa sau alte date de contact ale persoanei protejate nu sunt dezvăluite persoanei care reprezintă un pericol decât dacă astfel de date sunt necesare în scopul punerii în executare a măsurii adoptate în conformitate cu alineatul (1).

(4) Dacă autoritatea competentă a statului de executare consideră că informațiile transmise prin ordinul european de protecție în conformitate cu articolul 7 sunt incomplete, aceasta informează fără întârziere autoritatea competentă a statului emitent, prin orice modalitate care asigură o înregistrare scrisă, cu prevederea unui termen rezonabil în care aceasta să furnizeze informațiile care lipsesc.

Articolul 10

Temeiurile de nerecunoaștere a unui ordin european de protecție

(1) Autoritatea competentă a statului de executare poate refuza recunoașterea unui ordin european de protecție în următoarele situații:

(a) ordinul european de protecție nu este complet sau nu a fost completat în termenul stabilit de către autoritatea competentă a statului de executare;

(b) nu se respectă cerințele prevăzute la articolul 5;

(c) măsura de protecție se referă la un act care nu constituie o infracțiune în conformitate cu dreptul statului de executare;

(d) protecția are la bază executarea unei pedepse sau a unei măsuri care, în conformitate cu dreptul statului de executare, face obiectul unei amnistii și se referă la un act sau la un comportament care intră în domeniul său de competență, în conformitate cu dreptul respectiv;

(e) persoanei care reprezintă un pericol îi este conferită imunitate în temeiul dreptului statului de executare, ceea ce face imposibilă adoptarea măsurilor de protecție pe baza ordinului european de protecție;

(f) urmărirea penală împotriva persoanei care reprezintă un pericol pentru actul sau comportamentul în legătură cu

care s-a adoptat măsura de protecție este prescrisă în temeiul dreptului statului de executare, în situația în care actul sau comportamentul intră în sfera sa de competență în temeiul dreptului său intern;

(g) recunoașterea ordinului european de protecție ar contraveni principiului *ne bis in idem*;

(h) în temeiul dreptului statului de executare, persoana care reprezintă un pericol nu poate, din cauza vârstei sale, să răspundă penal pentru actul sau comportamentul în legătură cu care s-a adoptat măsura de protecție;

(i) măsura de protecție este în legătură cu o infracțiune care, în conformitate cu dreptul statului de executare, este considerată a fi fost săvârșită în întregime sau într-o măsură semnificativă pe teritoriul acestuia.

(2) În cazul în care autoritatea competentă a statului de executare refuză să recunoască un ordin european de protecție în conformitate cu unul sau mai multe motive dintre cele menționate la alineatul (1), aceasta:

(a) informează fără întârziere nejustificată statul emitent și persoana protejată cu privire la refuz și temeiurile acestuia;

(b) dacă este cazul, informează persoana protejată cu privire la posibilitatea de a solicita adoptarea unei măsuri de protecție în conformitate cu dreptul său intern;

(c) informează persoana protejată cu privire la orice cale de atac aplicabilă disponibilă în conformitate cu dreptul său intern pentru a contesta o astfel de decizie.

Articolul 11

Legea aplicabilă și competența în statul de executare

(1) Statul de executare este competent să adopte și să aplice, în statul respectiv, măsuri în urma recunoașterii unui ordin european de protecție. Legea statului de executare se aplică adoptării și aplicării deciziei prevăzute la articolul 9 alineatul (1), inclusiv normele privind căile de atac împotriva deciziilor adoptate în statul de executare cu privire la ordinul european de protecție.

(2) În eventualitatea încălcării uneia sau mai multor măsuri luate de statul de executare în urma recunoașterii unui ordin european de protecție, autoritatea competentă a statului de executare are, în conformitate cu alineatul (1), următoarele competențe:

(a) să impună sancțiuni penale și să ia orice altă măsură ca urmare a încălcării, dacă această încălcare este considerată infracțiune în temeiul dreptului statului de executare;

- (b) să ia orice alte decizii fără caracter penal legate de încălcarea respectivă;
- (c) să ia orice măsură urgentă și provizorie pentru a pune capăt încălcării, în așteptarea, atunci când este cazul, a unei decizii ulterioare din partea statului emitent.
- (3) Dacă nu există nicio măsură disponibilă la nivel național pentru un caz similar care să poată fi adoptată în statul de executare, autoritatea competentă a statului de executare raportează autorității competente a statului emitent orice încălcare a măsurii de protecție descrise în ordinul european de protecție de care are cunoștință.

Articolul 12

Notificare în caz de încălcare

Autoritatea competentă a statului de executare notifică autorității competente a statului emitent sau a statului de supraveghere orice încălcare a măsurii sau măsurilor luate pe baza ordinului european de protecție. Pentru efectuarea notificării se utilizează formularul al cărui model este prevăzut în anexa II.

Articolul 13

Competența în statul emitent

- (1) Autoritatea competentă a statului emitent deține competența exclusivă de luare a deciziilor privind:
- (a) înnoirea, revizuirea, modificarea, revocarea și retragerea măsurii de protecție și, în consecință, a ordinului european de protecție;
- (b) impunerea unei măsuri privative de libertate ca urmare a revocării măsurii de protecție, cu condiția ca măsura de protecție să se fi aplicat pe baza unei hotărâri judecătorești, în sensul articolului 2 din Decizia-cadru 2008/947/JAI sau pe baza unei decizii privind măsuri de supraveghere judiciară, în sensul articolului 4 din Decizia-cadru 2009/829/JAI.
- (2) Legea statului emitent aplică deciziilor adoptate în conformitate cu alineatul (1).
- (3) Atunci când o hotărâre judecătorească, în sensul articolului 2 din Decizia-cadru 2008/947/JAI, sau o decizie privind măsuri de supraveghere judiciară, în sensul articolului 4 din Decizia-cadru 2009/829/JAI a fost deja transferată sau este transferată după emiterea ordinului european de protecție altui stat membru, deciziile ulterioare, astfel cum sunt prevăzute în deciziile-cadru respective, se adoptă în conformitate cu dispozițiile relevante din respectivele decizii-cadru.
- (4) Atunci când măsura de protecție este cuprinsă într-o hotărâre judecătorească, în sensul articolului 2 din Decizia-cadru 2008/947/JAI, care a fost transferată sau este transferată

după emiterea ordinului european de protecție altui stat membru, iar autoritatea competentă a statului de supraveghere a luat decizii ulterioare care afectează obligațiile sau instrucțiunile cuprinse în măsura de protecție în conformitate cu articolul 14 din decizia-cadru respectivă, autoritatea competentă a statului emitent poate reinnoi, revizui, modifica, revoca sau retrage fără întârziere ordinul european de protecție în consecință.

- (5) Autoritatea competentă a statului emitent informează autoritatea competentă a statului de executare fără întârziere cu privire la orice decizie luată în conformitate cu alineatele (1) sau (4).

- (6) Dacă autoritatea competentă a statului emitent a revocat sau a retras ordinul european de protecție în conformitate cu alineatul (1) litera (a) sau cu alineatul (4), autoritatea competentă a statului de executare pune capăt măsurii adoptate în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) de îndată ce aceasta a fost informată corespunzător de autoritatea competentă a statului emitent.

- (7) Dacă autoritatea competentă a statului emitent a modificat ordinul european de protecție în conformitate cu alineatul (1) litera (a) sau cu alineatul (4), autoritatea competentă a statului de executare, după caz:

- (a) modifică măsurile adoptate pe baza ordinului european de protecție, hotărând în conformitate cu articolul 9; sau
- (b) refuză să aplice interdicția sau restricția modificată atunci când nu se încadrează în tipurile de interdicții sau restricții menționate la articolul 5 sau dacă informațiile transmise împreună cu ordinul european de protecție în conformitate cu articolul 7 sunt incomplete sau nu au fost completate în termenul stabilit de autoritatea competentă a statului de executare în conformitate cu articolul 9 alineatul (4).

Articolul 14

Motive pentru încetarea măsurilor luate pe baza unui ordin european de protecție

- (1) Autoritatea competentă a statului de executare poate să înceteze măsurile luate în vederea executării unui ordin european de protecție:
- (a) atunci când există dovezi clare că persoana protejată nu își are reședința sau nu locuiește pe teritoriul statului de executare sau a părăsit definitiv acel teritoriu;
- (b) atunci când, în conformitate cu dreptul său intern, durata maximă a măsurilor adoptate în vederea executării unui ordin european de protecție a expirat;

(c) în cazul prevăzut la articolul 13 alineatul (7) litera (b); sau

(d) în cazul în care o hotărâre judecătorească, în sensul articolului 2 din Decizia-cadru 2008/947/JAI, sau o decizie privind măsuri de supraveghere judiciară, în sensul articolului 4 din Decizia-cadru 2009/829/JAI, este transferată către statul de executare după recunoașterea ordinului european de protecție.

(2) Autoritatea competentă a statului de executare informează imediat autoritatea competentă a statului emitent și, atunci când este posibil, persoana protejată cu privire la respectiva decizie.

(3) Înainte de încetarea măsurii în conformitate cu alineatul (1) litera (b), autoritatea competentă a statului de executare poate invita autoritatea competentă a statului emitent să îi furnizeze informații cu privire la necesitatea continuării protecției asigurate de ordinul european de protecție în cazul respectiv. Autoritatea competentă a statului emitent răspunde fără întârziere unei astfel de invitații.

Articolul 15

Prioritatea în recunoașterea unui ordin european de protecție

Un ordinul european de protecție se recunoaște cu aceeași prioritate care ar fi aplicabilă într-un caz similar la nivel național, ținând seama de circumstanțele specifice ale cazului, inclusiv de urgența situației, de data prevăzută pentru sosirea persoanei protejate pe teritoriul statului de executare și, în cazul în care este posibil, de gradul de risc pentru persoana protejată.

Articolul 16

Consultări între autoritățile competente

După caz, autoritățile competente ale statului emitent și statului de executare se pot consulta pentru a facilita aplicarea eficientă și în bune condiții a prezentei directive.

Articolul 17

Limbi

(1) Un ordinul european de protecție se traduce de către autoritatea competentă a statului emitent în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului de executare.

(2) Formularul menționat la articolul 12 este tradus de către autoritatea competentă a statului de executare în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului emitent.

(3) Orice stat membru poate să indice, la data adoptării prezentei directive sau la o dată ulterioară, printr-o declarație pe care o depune la Comisie, că va accepta o traducere într-una sau mai multe limbi oficiale ale Uniunii.

Articolul 18

Costuri

Costurile generate de aplicarea prezentei directive sunt suportate de către statul de executare, în conformitate cu dreptul său intern, cu excepția costurilor contractate exclusiv pe teritoriul statului emitent.

Articolul 19

Relația cu alte acorduri și înțelegeri

(1) Statele membre pot continua să aplice acordurile sau înțelegerile bilaterale sau multilaterale aflate în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei directive, în măsura în care acestea permit extinderea sau lărgirea obiectivelor prezentei directive și contribuie la simplificarea sau facilitarea procedurilor de adoptare a măsurilor de protecție.

(2) Statele membre pot încheia acorduri sau înțelegeri bilaterale sau multilaterale după intrarea în vigoare a prezentei directive, în măsura în care acestea permit extinderea sau lărgirea obiectivelor prezentei directive și contribuie la simplificarea sau facilitarea procedurilor de adoptare a măsurilor de protecție.

(3) Statele membre notifică Comisiei, până la 11 aprilie 2012, acordurile sau înțelegerile existente menționate la alineatul (1) pe care doresc să continue să le aplice. De asemenea, statele membre informează Comisia cu privire la orice nou acord sau înțelegere, astfel cum se menționează la alineatul (2), în termen de trei luni de la data semnării sale.

Articolul 20

Relația cu alte instrumente

(1) Prezenta directivă nu afectează punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 44/2001, a Regulamentului (CE) nr. 2201/2003, a Convenției de la Haga din 1996 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea, executarea și cooperarea cu privire la răspunderea părintească și măsurile privind protecția copiilor sau a Convenției de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii.

(2) Prezenta directivă nu afectează aplicarea Deciziei-cadru 2008/947/JAI și a Deciziei-cadru 2009/829/JAI.

*Articolul 21***Punerea în aplicare**

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 11 ianuarie 2015. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care acestea le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 22***Colectarea datelor**

Pentru a facilita evaluarea modului de aplicare a prezentei directive, statele membre transmit Comisiei date relevante în legătură cu aplicarea procedurilor naționale privind ordinul european de protecție, cel puțin cu referire la numărul de ordine europene de protecție care au fost solicitate, emise și/sau recunoscute.

*Articolul 23***Revizuirea**

Până la 11 ianuarie 2016, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentei directive. Raportul respectiv este însoțit, după caz, de propuneri legislative.

*Articolul 24***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 25***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Strasbourg, 13 decembrie 2011.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
M. SZPUNAR

ANEXA I

ORDINUL EUROPEAN DE PROTECȚIE

prevăzut la articolul 7 din

DIRECTIVA 2011/99/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI DIN 13 DECEMBRIE 2011
PRIVIND ORDINUL EUROPEAN DE PROTECȚIE

Informațiile conținute în prezentul formular trebuie tratate cu respectarea gradului de confidențialitate adecvat

Statul emitent: Statul de executare:
(a) Informații privind persoana protejată: Numele: Prenumele: Numele înainte de căsătorie sau numele anterior, după caz: Sexul: Cetățenia: Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă există): Data nașterii: Locul nașterii: Adrese/reședințe: — în statul emitent: — în statul de executare: — în alt stat: Limba (limbile) pe care o (le) înțelege (dacă este cunoscută/sunt cunoscute):
A beneficiat persoana protejată de asistență juridică gratuită în statul emitent (dacă informațiile sunt disponibile fără investigații suplimentare)? ☐ Da ☐ Nu ☐ Necunoscut Dacă persoana protejată este un minor sau nu are capacitate juridică, informații privind tutorele sau reprezentantul legal al acesteia: Numele: Prenumele: Numele înainte de căsătorie sau numele anterior, după caz: Sexul: Cetățenia: Adresa administrativă/adresa:

(b) Persoana protejată a hotărât să își stabilească reședința sau și-a stabilit deja reședința pe teritoriul statului de executare sau s-a hotărât să locuiască sau locuiește deja pe teritoriul acestuia.

Data de la care persoana protejată intenționează să-și stabilească reședința sau să locuiască în statul de executare (dacă sunt cunoscute):

Perioada sau perioadele de ședere (dacă este cunoscută/sunt cunoscute):

(c) Au fost puse dispozitive tehnice la dispoziția persoanei protejate sau a persoanei care reprezintă un pericol, ca mijloc de aplicare a măsurii de protecție?

Da; vă rugăm să faceți o scurtă prezentare a dispozitivelor utilizate:

Nu

(d) Autoritatea competentă care a emis ordinul european de protecție:

Denumirea oficială:

Adresa completă:

Nr. tel.: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) (număr)

Nr. fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) (număr)

Datele persoanei (persoanelor) de contact:

Numele:

Prenumele:

Funcția (titlu/grad):

Nr. tel.: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) (număr)

Nr. fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) (număr)

E-mail (în cazul în care există):

Limbile care pot fi utilizate pentru comunicare:

(e) Identificarea măsurii de protecție pe baza căreia a fost emis ordinul european de protecție:

Măsura de protecție a fost adoptată la (data: ZZ-LL-AAAA):

Măsura de protecție a devenit executorie la (data: ZZ-LL-AAAA):

Referința măsurii de protecție (dacă este disponibilă):

Autoritatea care a adoptat măsura de protecție:

(f) Rezumatul faptelor și o descriere a împrejurărilor – incluzând, dacă este cazul, o clasificare a infracțiunii – care au dus la impunerea măsurii de protecție menționate la litera (e) de mai sus:

(g) Indicații privind interdicția (interdicțiile) sau restricția (restricțiile) care a (au) fost impusă (impuse) persoanei care reprezintă un pericol, prin măsura de protecție:

— Natura interdicției (interdicțiilor) sau a restricției (restricțiilor): (se pot bifa mai multe casete):

interdicția de a se deplasa în anumite localități, locuri sau zone definite în care își are reședința persoana protejată sau pe care le vizitează;

— în cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să precizați localitățile, locurile sau zonele definite în care persoanei care reprezintă un pericol îi este interzis accesul:

o interdicție sau o reglementare a contactului, sub orice formă, cu persoana protejată, inclusiv la telefon, prin mijloace electronice sau prin poștă obișnuită, prin fax sau orice alte mijloace;

— în cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să furnizați toate detaliile relevante:

o interdicție sau o reglementare a apropierii de persoana protejată la o distanță mai mică decât cea prevăzută;

— în cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să precizați distanța pe care trebuie să o respecte persoana care reprezintă un pericol în ceea ce privește apropierea de persoana protejată:

— Vă rugăm să precizați intervalul de timp în care persoanei care reprezintă un pericol îi este (sunt) impusă (impuse) interdicția (interdicțiile) sau restricția (restricțiile) sus-menționată (sus-menționate):

— Indicații privind sancțiunea (dacă există) în eventualitatea încălcării interdicției sau restricției:

(h) Informații privind persoana care reprezintă un pericol, căreia i-a (i-au) fost impusă (impuse) interdicția (interdicțiile) sau restricția (restricțiile) menționată (menționate) la litera (g):

Numele:

Prenumele:

Numele înainte de căsătorie sau numele anterior, după caz:

Numele de împrumut, după caz:

Sexul:

Cetățenia:

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă există):

Data nașterii:

Locul nașterii:

Adrese/reședințe:

— în statul emitent:

— în statul de executare:

— în alt stat:

Limba (limbile) pe care o (le) înțelege (dacă este cunoscută/sunt cunoscute):

Vă rugăm să furnizați următoarele informații, în cazul în care acestea sunt disponibile:

— Tipul și numărul actului (actelor) de identitate al (ale) persoanei (carte de identitate, pașaport):

A beneficiat persoana care reprezintă un pericol de asistență juridică gratuită în statul emitent (dacă informațiile sunt disponibile fără investigații suplimentare)?

Da

Nu

Necunoscut

(i) Alte împrejurări care ar putea influența evaluarea pericolului care ar putea afecta persoana protejată (informații opționale):

(j) Alte informații utile (cum ar fi, în cazul în care sunt disponibile și necesare, informații privind alte state în care s-au adoptat anterior măsuri de protecție pentru aceeași persoană protejată):

(k) Vă rugăm să completați:

o hotărâre judecătorească, în sensul articolului 2 din Decizia-cadru 2008/947/JAI, a fost deja transmisă altui stat membru

— În cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să furnizați datele de contact ale autorității competente căreia i-a fost înaintată hotărârea judecătorească:

o decizie privind măsurile de supraveghere judiciară, în sensul articolului 4 din Decizia-cadru 2009/829/JAI a fost deja transmisă altui stat membru

— În cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să furnizați datele de contact ale autorității competente căreia i-a fost înaintată decizia privind măsurile de supraveghere judiciară:

Semnătura autorității care emite ordinul european de protecție și/sau semnătura reprezentantului acesteia pentru a confirma acuratețea conținutului ordinului:

Numele:

Funcția (titlu/grad):

Data:

Referință dosar (dacă există):

Ștampilă oficială (după caz):

ANEXA II

FORMULAR

prevăzut la articolul 12 din

**DIRECTIVA 2011/99/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI DIN 13 DECEMBRIE 2011
PRIVIND ORDINUL EUROPEAN DE PROTECȚIE****NOTIFICARE PRIVIND O ÎNCĂLCARE A MĂSURII LUATE ÎN TEMEIUL ORDINULUI EUROPEAN DE
PROTECȚIE****Informațiile conținute în prezentul formular trebuie tratate cu respectarea gradului de confidențialitate adecvat**

(a) Date privind identitatea persoanei care reprezintă un pericol:

Numele:

Prenumele:

Numele înainte de căsătorie sau numele anterior, după caz:

Numele de împrumut, după caz:

Sexul:

Cetățenia:

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă există):

Data nașterii:

Locul nașterii:

Adresa:

Limba (limbile) pe care o (le) înțelege (dacă este cunoscută/sunt cunoscute):

(b) Date privind identitatea persoanei protejate:

Numele:

Prenumele:

Numele înainte de căsătorie sau numele anterior, după caz:

Sexul:

Cetățenia:

Data nașterii:

Locul nașterii:

Adresa:

Limba (limbile) pe care o (le) înțelege (dacă este cunoscută/sunt cunoscute):

(c) Date privind ordinul european de protecție:

Ordin emis la data de:

Referință dosar (dacă există):

Autoritatea care a emis ordinul:

Denumire oficială:

Adresa:

(d) Date privind autoritatea responsabilă de executarea măsurii de protecție adoptate în statul de executare, în conformitate cu ordinul european de protecție, dacă există o astfel de măsură:

Denumirea oficială a autorității:

Numele persoanei de contact:

Funcția (titlu/grad):

Adresa:

Tel.: (prefixul țării) (prefixul regiunii) (număr)

Nr. fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii) (număr)

E-mail:

Limbile care pot fi utilizate pentru comunicare:

(e) Încălcarea interdicției (interdicțiilor) sau a restricției (restricțiilor) impuse de autoritatea competentă a statului de executare ca urmare a recunoașterii ordinului european de protecție și/sau alte constatări care ar putea conduce la adoptarea oricăror alte decizii ulterioare:

Încălcarea privește următoarea (următoarele) interdicție (interdicții) sau restricție (restricții) (puteți bifa mai multe casete):

interdicția de a se deplasa în anumite localități, locuri sau zone definite în care își are reședința persoana protejată sau pe care le vizitează;

o interdicție sau o reglementare a contactului, sub orice formă, cu persoana protejată, inclusiv la telefon, prin mijloace electronice sau prin poștă obișnuită, prin fax sau orice alte mijloace;

o interdicție sau o reglementare a apropierii de persoana protejată la o distanță mai mică decât cea prevăzută;

orice altă măsură care corespunde măsurii de protecție ce stă la baza ordinului european de protecție, adoptată de autoritățile competente ale statului de executare în urma recunoașterii unui ordin european de protecție

Descrierea încălcării (încălcărilor) (locul, data și împrejurările specifice):

În conformitate cu articolul 11 alineatul (2):

— măsuri adoptate în statul de executare ca o consecință a încălcării:

— posibile consecințe juridice ale încălcării în statul de executare:

Alte constatări care ar putea conduce la adoptarea oricăror alte decizii ulterioare

Descrierea constatărilor:

(f) Date privind persoana de contact în cazul în care este necesară obținerea de informații suplimentare privind încălcarea:

Numele:

Prenumele:

Adresa:

Nr. tel.: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) (număr)

Nr. fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) (număr)

E-mail:

Limbile care pot fi utilizate pentru comunicare:

Semnătura autorității care emite formularul și/sau semnătura reprezentantului acesteia, pentru a confirma corectitudinea conținutului formularului:

Numele:

Funcția (titlu/grad):

Data:

Ștampilă oficială (după caz):